

Feminisme subversiu

«Si el feminisme es limita a fer de veu de la consciència, no serà subversiu. I si no aspira a ser-ho, corre el risc de ser una mena de carnaval»

Tanquem la setmana de la commemoració del 8 de març i estic convençuda que tothom se sap o se sent una mica més feminista que la setmana passada. La majoria dels mitjans de comunicació han optat per centrar el tema en la seva agenda i hem vist especials, entrevistes, enquestes per mesurar tòpics i coneixement, gràfics sobre les diferències salarials o el temps dedicat a cures i criança, participació en espai públic o llicències esportives.

També hem llegit testimonials de discriminacions, històries esfereïdores intricades en espirals de violència i maltractament, hem descobert supervivents que n'han sortit esgarrinxades i encara amb paor d'explicar-ho, sovint des de fotografies a contrallum o a la penombra, per por de ser reconegudes precisament com això: com a supervivents. Perquè encara hi ha aquest temor de sentir-se culpable d'haver estat víctima.

Tot això ho hem vist aquesta setmana.

I també hem vist com molts mitjans transformaven les seves icones corporatives amb un tint de lila i s'adherien a la vaga general feminista (als mitjans de comunicació va ser molt més perceptible que no pas a les empreses on només va registrar un seguiment del 8,23%, segons els sindicats). Això no va impedir que la manifestació a Barcelona fos multitudinària (amb més de 200.000 assistents segons la Guàrdia Urbana), amb rèpliques molt notables i simultànies a les principals ciutats del país: Tarragona (més de 10.000 persones), Lleida (5.000 repartides en dues concentracions), Girona (més de 10.000), Vic (més de 3.000), Terrassa (més de 15.000), Manresa (6.000) o Tortosa (3.000).

Va ser durant la retransmissió de moltes d'aquestes manifestacions que es podia apreciar com el color lila també tenia edificis insígnies de cada ciutat. I això, combinat amb les pancartes de colors violeta amb eslògans molt creatius i ocurrents, em va fer assaltar un neguit.

El feminisme que des de l'any passat s'ha desvetllat aquest 8 de març amb exhibicions de força ha de ser necessàriament subversiu. Radicalment revolucionari perquè vol canviar l'ordre establert, sotragar-lo i canviar el que hem conegut fins ara com a normal.

Si no és subversiu, si no és una bandera que s'atia de manera transversal en tots els àmbits de la societat, corre el risc només de ser una anècdota. Un tema d'agenda per explotar durant la setmana del 8 de març i tenyir-ho tot de lila. Un recurs per als mitjans de comunicació, per als grans centres comercials, per a seues corporatives de grans empreses que potser -només és una intuïció- s'hi sumen entusiastament per una qüestió cosmètica.

El 8 de març no només pot ser l'aparador de la lluita feminista, una lluita global que implica les dones, però també tots aquells homes que entenen que només en la lluita per la igualtat i la defensa de drets reals entre homes i dones, hi haurà la garantia de construir un futur millor.

Toca fer efectiva les demandes del feminisme, assumir les discriminacions i corregir-les, impulsar mesures a les empreses, a les universitats i centres de recerca, a les institucions públiques perquè la igualtat real avanci i subverteixi el sistema. I sí, el feminisme ha d'assenyalar i canviar les proporcions i perquè canviïn és imprescindible que les dones guanyin quotes de poder en tots els àmbits, deixin de fer segons quines tasques que tenen socialment encarregades i en comencin a fer unes d'altres. I els homes, igual, segurament a l'inrevés. Certament, implica canvis en la distribució dels rols socials entre homes i dones. I és precisament quan això aterra en l'àmbit públic i en els llocs de treball, quan entra en contradicció la teoria amb la pràctica.

Si el feminisme es limita a fer de veu de la consciència, no serà subversiu. I si no aspira a ser-ho, corre el risc de ser una mena de carnaval. Un dia on tot valgui per alçar la veu i el puny, per avisar que les dones s'aturen i no els falten raons.

I és així. Però el que ens cal memoritzar és que si ens hem aturat el 8 de març, és perquè res no ens aturi la resta de l'any.